

[Lilli Gyldenkilde]

Vi tror, at mange flere vil gå ud på de ordninger, hvis man får en løn for at gå ud af arbejdsmarkedet, der svarer til dagpengene, end hvis man kun får de 80 pct.

Det siger sig selv, at hvis vi skal have mændene med i disse ordninger – og det skal vi da gerne, for det skal jo ikke være sådan, at vi nu skal have lavet et arbejdsmarked, hvor det kun er kvinder, der tager orlovsordninger, men sådan er det jo stort set i dag – så er vi også nødt til at give en pris, om jeg så må sige, så de ikke mister så meget. De mister såmænd rigeligt i forvejen, for de fleste får jo halveret deres løn, hvis de endelig går ind på de her ordninger. Jeg er i øvrigt enig i intentionen i forslaget om, at man bør forhandle ved overenskomstforhandlingerne med henblik på at få lagt oven i de her ordninger, så de bliver attraktive. Det er jeg helt enig i, men jeg synes, at Folketinget kunne have gjort det en lille smule mere attraktivt end det, der er lagt op til, med henblik på også at pege i den retning for de kommende overenskomster.

Så skal jeg sige, at vi selvfølgelig synes, at noget af det værste i de her forslag er, at de på en måde er ungdomsfjendske. Jeg har været inde på, at i en af lovene er det sådan, at de unge ikke mere kan uddanne sig på dagpenge, hvis de er under 25 år.

Jeg kan føje til: Unge mennesker med støttet arbejde står på en arbejdsplads sammen med andre, som ikke er på støttet arbejde, og de laver fuldstændig det samme stykke arbejde. De er der i en periode, og så bliver de viftet ud igen, for så skal de igen på bistandskarrusellen, og så kan de komme igen på et senere tidspunkt.

De står og laver det samme arbejde, men den ene får overenskomstmæssig løn, den anden får en eller anden form for løn, der er fastsat enten af arbejdsministeren, eller hvordan den nu bliver fastsat her. De kan end ikke få lov til at tjene op til et arbejdskrav, så de kan komme ind i en fagforening og i en a-kasse, sådan at arbejdsmarkedssystemet som helhed står til rådighed for dem. Det gør det ikke, så længe de er på bistandskarrusellen og bliver ved med at køre rundt dér.

Vi ved jo, at det vil blive sådan, at de pladser, der er til de unge, som ikke er i a-kasse, bliver de pladser, der bliver tilovers. Der bliver ingen tilovers, for der er ikke penge nok i syste-

met til, at der bliver nogen tiloverspladser til dem. Altså kan de i årevis køre rundt i denne her karrusel: Ud i arbejde i 6 måneder, af karrusellen igen og ud på bistandshjælp, ind igen osv. Jeg synes simpelt hen, det er ungdomsfjendsk.

Vi behøver ikke at lave sådan noget i Folketinget. Jeg er sikker på, at havde vi haft grundige drøftelser af det her, kunne vi have fundet andre løsninger. Nu har regeringen bundet sig til det her. Jeg beklager, at det er en socialdemokratisk arbejdsminister, der må lægge ryg til. Jeg ved ikke, om hun bryder sig om det, men forsvare det skal hun under alle omstændigheder, når hun nu er medlem af regeringen.

Som sagt ønsker vi alle forslagene tilbage til udvalget. Vi har spørgsmål, som ikke er besvaret endnu, og vi har forslag til nogle ændringer til en tillægsbetænkning.

Men som man kan høre, er det ikke en indstilling til vedtagelse, jeg her har talt om.

Poul Nødgaard (FP):

Der har været talt så meget om, at det var en reform, vi stod over for. Jeg vil nok sige, at jeg har meget svært ved at se, hvori reformen består, men sådan er det i hvert fald blevet betegnet.

Jeg havde gerne set, at forslagene havde indeholdt noget meget mere konkret om, hvordan vi egentlig skulle nedbringe ledigheden, men der er intetsteds i lovforslagene givet udtryk for, hvordan vi skal bære os ad. Jeg er også meget skuffet over, at der ikke er gjort mere ud af, at vi fik en helt ny finansiering af dagpengesystemet hen imod, at den enkelte i meget højere grad forsikrede sig selv mod ledighed. Reelt må vi sige, at der er tale om lidt omrokering i det økonomiske system også i form af opkrævning af arbejdsmarkedsafgift på 5 pct. det første år og så alle de fonde, der bliver etableret, og som vi behandler ved en anden lejlighed.

Men det, som jeg har forstået i de 1½-2 år, jeg har været med i arbejdsmarkedspolitikken herinde, at vi skulle hen imod: et nyt dagpengesystem, det synes jeg på ingen måde der er tale om.

Men må jeg sige noget om det, der for mig i hvert fald er noget af det mest alvorlige ved det, vi behandler her, nemlig arbejdsløsheden? Jeg synes, forslagene her i meget ringe grad lægger op til at løse nogle af de problemer.